

lader det det staa, indtil det bliver en Skandale ikke at føre det igjennem, og saa fører de det igjennem selv. Skandalen maa vi overføre paa det Forhold; der har den sin Rod. Den ærede Minister syntes at være mere sikker paa, at han nok kunde give Koncession paa Anlæg af Banen uden Lov, end det forekommer mig han har været tidligere. Ganske vist, jagde han, blev det Modsatte etableret for en 36 Aar siden, og ganske vist er dette ogsaa senere blevet fulgt, indtil det nye Regime har faaet Raaderum i alle Forvaltningssgrene. Men hvad generer det det nuværende Regimente, at det har været anerkjendt Ret, siden vi fik den frie Forskning? Nei, nu kunne vi nok hitte paa, at noget helt Andet er Administrationens Ret; det Hele blandes i hinanden. Et tør vi være sikre paa; det er, at vi haave ingen Ret! Efter den gamle Lovgivning var der for det Selstab, der havde Kjøbenhavn—Køstildebanen Spørgsmaal, om et givet Tilsagn om Koncessionen paa en Forlængelse af denne Bane fra Køstilde til Korsør kunde gennemføres administrativt eller skulde have Lovgivningsmagts Sanction, efter at Grundloven var udkommen. Dette Spørgsmaal besvaredes af Regjeringens Kronjurist og af Regjeringen selv benægtende. Regjeringen ansaa sig ikke berettiget til paa egen Haand at opfylde det Tilsagn, som Absolutismen havde givet Selskabet om at faae Koncession paa Forlængelsen. Man erkjendte, at man maatte gaa til Rigsdagen derom, saa at man ikke en Gang ansaa sig berettiget til, uden Repræsentationens Samtykke, at udføre et Tilsagn, som tidligere var givet. Det blev da gjældende i 36 Aar, indtil vi i de senere Aar fik dette Ministerium; det har jo baade ny Statsret og ny gjældende Ret paa mange andre Omraader, hvorfor saa ikke ogsaa paa dette? Saa siger den ærede Minister, hvor jeg kunde antage, at den Form kunde fremkalde Uredelighed, kunde være et Skjærmbædt for virkelig Uredelighed. Ja, det er overmaade let at forstaa. Seg skal gjerne, naaget Ministeren ikke har givet mig Anledning dertil, gjentage, at jeg ikke har Tanke om at sigte herved Entreprenøren, som man jo overhovedet ikke kan rette nogen Bebreidelse imod med Hensyn til en aaben Handel fra hans Side mod Regjeringen, eller den ærede Minister herfor. Men tænk Dem nu, at vi havde en Minister, som vilde høste Fordel af den Wei, og at Entreprenøren var en god Ven af ham, saa laa der jo Intet til Hinder for, at de bleve enige om en Rentegaranti af en saa stor Sum, at der kunde blive en passende For tjeneste for dem at dele paa Statens Reg-

ning. Naar den Form en Gang er anerkjendt, er der i den Henseende ingen Grændse, og det er den Form, som Ministeren, den ærede Ordfører og Flertallet ville, at vi skulle anerkjende ved vor Bevilling, hvilket er den forrekteste og mest bestemte Form for Anerkjendelse. Nu siger Ministeren, at Indløsningssummen kun maa blive 822,000 Kr. Ja, det staa ogjaa vistnok i „Ribe Folkeblad“, at Obligationen til „Norddeutsche Bank“ løb paa den Sum. Det var maaste Mark — nei, det var dog vistnok dansk Rigmønt, da Obligationen blev thinglæs i Ribe. Men nu har Ministeren ikke destomindre ydet en Forpagningsafgift paa 40,000 Kr. af de 822,000 Kr., naaget vi jo slet ingenjohelst Garanti have for, at det Beløb, 822,000 Kr., i Virkeligheden er brugt til en $\frac{4}{5}$ Mill Bane. Vilke Foranstaltninger er der truffet foruden selve Banelegemet, for at Anlægget kan blive saa umaadelig dyrt? 822,000 Kr. er det Samme, som 4 Mill Bane fra Odense til Bogenje koster — her er det $\frac{4}{5}$ Mill! Saavidt jeg huster, var det omtrent godt og vel saaledes ifølge Kalkulen: at man kunde faae en Bane med det nødvendige Materiel og Fjernbanestationer for ca. 200,000 Kr. pr. Banemil. Nu kan ganske vist Jordmonnet være lidt vanskeligere her, og der skal jo i alle Tilfælde være samme Konstruktion af Banen som af Ribe—Bramminge Banen, skjøndt den ganske vist er af noget lettere Konstruktion, men helt let er den ikke. Men hvem siger nu, hvad den virkelige Udgift har været for os? Men har disse $\frac{4}{5}$ Mill nu ogsaa kostet denne urimelige Sum, hvad Rente er det saa, der gives af denne Sum? Det bliver $\frac{4}{9}$ pCt. Ministeren giver $\frac{4}{9}$ pCt. Rente af denne Anlægssum ud af Statskassen, medens samtidig Staten selv ikke kan faae mere Rente af sine Penge end $3\frac{1}{2}$ pCt. Den ligger jo med mange Penge, der laanes ud til 1, 2 pCt. i millionvis til Banker, og saa bruger man, i Stedet for at tage denne ene Million til Banen med Rigsdagens Samtykke, tyffe Bankers Penge med en dansk Entreprenør og giver $\frac{4}{10}$ pCt. Rente. Og det tror Ministeren er en Forretning, denne Transaktion kunne han og Ordføreren mene er værd at sanktioneres af Folkethinget! Velbekomme! Den ærede Ordfører siger, at vi skulle gjøre ligesom ved Gjedserbanen for 2 Aar siden. Den ærede Ordfører huster feil! Da Gjedserbanen var for 2—3 Aar siden, fik vi først Oplysningerne til 3die Behandling. Finantsudvalget afgav da ingen Betænkning, men Ordføreren maatte paa Basis af de trykte Meddelelser mundtlig afgive Finantsudvalgets Betænkning. Seg